

Ce are nevoie un bărbat de la soția lui
pentru a fi soțul pe care ea și-l dorește

Influența sacră

GARY THOMAS

Noua Speranță

Cuprins

<i>Dragi cititori</i>	9
<i>Mulțumiri</i>	11
<i>Introducere: Dumnezeu aude și vede</i>	13

Partea 1: Transformarea căsniciei voastre începe cu voi

1. Gloria unei femei evlavioase	19
<i>Înțelege cine ești în Cristos</i>	
2. Puterea femeilor evlavioase	31
<i>Cum să devieți suficient de puternice ca să înfrunțați „fixitatea funcțională“ a soțului</i>	
3. „Fii demn de mine“	41
<i>Cum folosește Dumnezeu slăbiciunile altora pentru a ne ajuta să creștem</i>	

Partea 2: Crearea climatului necesar schimbării

4. Văduva din Sarepta	51
<i>Înțelegând setea cea mai profundă a bărbatului</i>	
5. Moștenirea din Sarepta	63
<i>Cum puteți învăța să apreciați un bărbat imperfect</i>	
6. Ajutorul	81
<i>Îmbrățișând marea chemare a căsniciei</i>	

7.	O obligație, o chemare, o dedicare	95
	<i>Concentrarea asupra responsabilităților personale</i>	
8.	Înțelegerea minții bărbaților	107
	<i>Învățați să acceptați masculinitatea soțiilor voștri</i>	
9.	Jeanne-Antoinette	121
	<i>Puterea căutării perseverente a fericirii soțului</i>	

Partea 3: Confruntarea cu problemele cele mai răspândite

10.	Ray și Jo: Îmblânzirea temperamentului, Partea întâi	141
	<i>Respectul de sine și apărarea în fața mâniei soțului</i>	
11.	Îmblânzirea temperamentului, Partea a doua	151
	<i>Învățați să „navigați“ prin mânia soțului</i>	
12.	Rich și Pat: Întrebarea magică	167
	<i>Cum să vă ajutați soțul să devină mai activ acasă</i>	
13.	Biologia bărbatului ocupat	181
	<i>Cum îl puteți ajuta pe bărbatul vostru să pună familia pe primul plan</i>	
14.	Pasiune pură	197
	<i>Consolidați afecțiunea soțului vostru și protejați integritatea lui spirituală</i>	
15.	Ken și Diana: Aventurile pe Internet	217
	<i>Câștigarea soțului care s-a îndepărtat</i>	
16.	John și Catherine: Găsirea credinței	231
	<i>Influențarea unui soț necredincios sau imatur spiritual</i>	
	<i>Epilog: Frumsețea veșnică</i>	249

Cuvânt înainte

Lisa Thomas

Dragi cititori,

Vă mulțumesc pentru că ați deschis această carte! Sper și mă rog să o citiți până la capăt. Dacă îmi semănați mie, înseamnă că aveți un mal-dăr de cărți bune și utile care așteaptă să fie citite și uneori ne este dificil să stabilim o ordine a priorităților. Cred cu adevărat că mesajul pe care Gary a vrut să îl transmită prin această carte este unul important și mai cred că veți avea o căsnicie binecuvântată dacă o veți citi.

Gary a scris această carte ca un răspuns la multele e-mailuri și întrebări venite din partea femeilor care l-au auzit vorbind sau care i-au citit cărțile. El a aflat astfel frustrările lor, durerile și uneori mânia îndreptată spre soții lor care păreau că nu le înțeleg. Datorită acestor situații reale, el a ales să abordeze aspecte de care, femeii ca mine și ca tine, ne lovim în viață. El nu oferă „cinci pași simpli“ care vă pot garanta transformarea situației voastre, dar încearcă să ajute femeile să înțeleagă mai bine modul de a gândi al bărbaților și a cunoaște puțin din dinamica spirituală din căsnicia lor. Sper că veți descoperi grija și dragostea lui frățescă în timp ce vă va însoți de-a lungul călătoriei propriei voastre căsnicii.

Sunt de multe ori întrebată dacă Gary trăiește ceea ce scrie și răspunsul meu este întotdeauna un „Da“ convingător. Pentru că este un om integru, eu îi recomand cărțile lui fără rezerve. Iar dacă v-ați întrebat cumva dacă Gary mi-a cerut permisiunea să scrie despre acele situații în care apar și eu, răspunsul este afirmativ. Aceasta este speranța și rugăciunea noastră ca vulnerabilitatea căsnicii noastre să poată fi folosită de

Dumnezeu pentru a-i binecuvânta pe alții. La fel ca orice alt cuplu, nu avem o căsnicie perfectă, dar este o căsătorie pentru care Îi mulțumesc zilnic lui Dumnezeu. Nu-mi pot imagina un alt mod de viață iar în cazul în care călătoria noastră poate să vă inspire, sunt mulțumită că o pot împărtăși cu voi. Fie ca să găsiți încurajare în această carte!

Bucurați-vă!

Lisa Thomas

Dumnezeu aude și vede

Prietena mea Nina a venit la mine după încheierea serviciului de la biserică: „Matt și Riley sunt bolnavi, mi-a spus ea. Mi-au cerut să le închiriez un film ca să-l vizioneze, dar nu știu ce să aleg.“

„E simplu, i-am răspuns eu. *Band of Brothers*. Le va plăcea foarte mult.“

„N-am auzit de el.“

Chiar atunci fiul meu adolescent — care este și unul dintre cei mai buni prieteni ai lui Riley — s-a apropiat de noi. „Graham, Nina ar vrea să aleagă un film pentru Matt și Riley pe care să-l vizioneze până se însănătoșesc. I-am sugerat să ia *Band of Brothers*. Ce părere ai?“

„Da, este bun, a răspuns Graham. Le plac filmele de război.“

A fost doar un mic incident din viața mea de care probabil Nina nici nu își mai amintește, dar care mi-a cimentat în minte ideea scrierii acestei cărți. Când o soție dorește să închirieze un film bun pentru soțul și fiul ei, pe cine va întreba ea? Sper să nu fie cineva care crede că există un film mai bun decât *Breakfast at Tiffany's*.

Probabil că va opta să întrebe un alt bărbat.

Dar atunci când, în calitate de soție, doriți să vă încurajați soțul să devină mai activ în familie, să crească în maturitatea creștină sau să

renunțe la unele obiceiuri greșite — ca privitul materialelor pornografice sau pierderea cumpătului — ar fi o lipsă de sens dacă ați putea beneficia și de perspectiva unui alt bărbat legată de aceste aspecte?

O mulțime de cărți excelente scrise de femei au încurajat căsnicia altor femei. Stormie Omartian, Linda Dillow, dr. Laura și multe altele au făcut să coboare o reală binecuvântare asupra altor femei prin sfaturile lor înțelepte și prin cărțile lor bine alcătuite. Dar atunci când vă studiați soțul, nu v-ar prinde bine să cunoașteți și perspectiva unui bărbat ca să știți cum ați putea să vă influențați bărbatul? Editorul meu și cu mine credem că este timpul ca să auziți și părerile unui frate în Cristos care vă poate ajuta să înțelegeți cum gândesc și cum simt bărbații.

Inima lui Dumnezeu

Când m-am lansat în procesul scrierii, o dimineată anume mi-a insuflat un entuziasm extraordinar pentru această nouă carte. În timp ce mă rugam, am început să simt ce se afla în inima lui Dumnezeu și ce anume dorește El să aștern pe aceste pagini. Mi-am dat seama că, dacă cu adevărat voi putea înțelege ce simte Dumnezeu pentru fiicele Sale, dacă aș putea surprinde o cât de mică strălucire din dragostea Lui și din lacrimile pe care le varsă când voi, fiicele Lui, vărsați lacrimi — de cât de mult este El interesat de toate amănuntele vieții voastre și de cât de mult urăște El vorbele urâte care vă sunt adresate adesea — de abia atunci voi începe să pricep de ce Dumnezeu este interesat de o carte ca aceasta și de ce mi-a pus în minte ideea scrierii ei. El nu vrea să vă abandoneze într-o relație care vă aduce mai puțin decât a plănuit pentru voi.

De fapt, Dumnezeu vede și aude tot ce este legat de viața și de relațiile voastre. El cunoaște cât de multe soții suferă din cauza unor căsnicii lipsite de dragoste. El știe cât de înclinați sunt bărbații să-și disprețuiască soțiile și să le privească cu un aer de superioritate. El știe că bărbații le pot oferi soțiilor lor putere, încurajare, mângâiere și acel sentiment de siguranță, dar de asemenea știe și cât pot fi de frustranți, de înfricoșători, de pretențioși și de egoiști. El le vede pe femeile care se simt prinse în capcana unei căsnicii dificile, cât și pe cele care se bucură de căsnicii relativ bune, care au bărbați doar rareori egoiști, superficiali sau distanți.

Dar El de asemenea cunoaște căile sfinte prin care o femeie îl poate influența profund pe un bărbat!

Aceasta este o veste bună, deoarece soția mea și cu mine am auzit mai multe povești de groază decât ne putem aminti:

- bărbatul cu opt copii, cu o soție gravidă cu al nouălea copil, care spune că vrea să se lase de serviciu, ca să urmeze cursurile unui colegiu pentru a mai obține o diplomă ca să-și schimbe cariera;
- soțul care devine obsedat de a se perfecționa la jocul lui preferat, golful, fără să pară interesat de starea emoțională a copiilor lui;
- bărbatul cu un model de comportament riscant și imoral pentru copiii lui din mai multe aspecte: abuzul de substanțe, încălcarea legii pentru câștiguri personale și alte lucruri asemănătoare;
- bărbatul mai interesat să aibă o biserică mare decât să se ocupe de spiritualitatea familiei lui care-l așteaptă acasă;
- bărbatul care se plânge de soția lui că este „rece“ la pat, dar al cărui comportament este mecanic, egoist și superficial în momentele de intimitate.

Acestea, desigur, sunt cazuri extreme. Dar chiar și în cazul când soțul este activ, este iubitor și face unele sacrificii, totuși, s-ar putea ca soția să dorească să știe cum l-ar putea îndrepta pe o cale și mai bună.

Voi fi foarte sincer cu voi: nu puteți *schimba* un bărbat, dar *puteți* să-l influențați sau să-l puneți în mișcare — o artă mult mai rafinată. Este chiar subiectul despre care vom discuta în această carte.

Speranță pentru cele care suferă

Cred că Dumnezeu v-a auzit rugăciunile și *știu* că El vă vede durerea. Credința mea este că, de vreme ce El a instituit căsătoria, voi trebuie să priviți întâi la El ca să fiți încurajate, să primiți inspirație, îndemnuri și sfaturi ca să puteți avea o influență corectă asupra bărbatului cu care v-ați căsătorit. Dumnezeu dorește ca voi să vă simțiți iubite, să fiți remarcate și prețuite. El nu v-a creat ca apoi să vă lase să plutiți în derivă pe marea șansei sau a circumstanțelor. El vă veghează zilnic și vă privește chiar și acum, culegând lacrima care vi s-a prelins pe obraz la gândul că Dumnezeu este atât de interesat de viața voastră încât v-a așternut gândurile pe hârtie ca să le puteți citi.

Dar vă atenționez! Soțul nu este singura persoană imperfectă din relație. Și voi contribuiți zilnic cu păcate. Noi toți suntem păcătoși și

puteți fi sigure că Dumnezeu dorește să lucreze și în inima voastră, la fel cum dorește să aveți o influență mai mare în viața bărbaților voștri. Luând în considerare această perspectivă, cartea vă va prezenta câteva sarcini dificile pentru ca și *voi* să fiți determinate ca să vă apropiați tot mai mult de Dumnezeu și de soții voștri.

În timp ce parcurgeți paginile, aș dori din toată inima să puteți vedea grija și preocuparea lui Dumnezeu care răzbate în fiecare rând. El vă iubește cu adevărat. El cunoaște fiecare detaliu al situației voastre familiale. El dorește să vă călăuzească ca să aflați cum poate o femeie să aibă o influență sacră. S-ar putea să fiți surprinse că veți învăța lecții valoroase de la personaje biblice care vă sunt familiare, ca văduva din Sarepta. De asemenea, mă rog să puteți înțelege modul în care câteva femei contemporane, Catherine, Diana, Pat și Jo au găsit o cale de a-i redirecționa pe soții lor când au ajuns la răscruce de drumuri.

Puteți să faceți mai mult decât să așteptați sperând că lucrurile se vor îmbunătăți. Puteți învăța cum să fiți o sursă de inspirație pentru soții voștri, cum îi puteți influența profund, cum îi puteți încuraja și cum, până la urmă, îi puteți ajuta să aleagă o direcție bună. Mă rog ca, într-o zi, în viitorul nu prea îndepărtat, să vă treziți dimineața, să vă priviți soțul care doarme liniștit și să simțiți o rază de *speranță*. O femeie care își încredințează ființa lui Dumnezeu și care învață să acționeze luând în calcul înțelepciunea Sa, este o femeie plină de putere care pornește într-o aventură fascinantă, care va schimba vieți. Cred că Dumnezeu este cu adevărat prezent în viața voastră. S-ar putea să sune ca un clișeu, dar este totuși un adevăr biblic: *Cu Dumnezeu toate lucrurile sunt posibile.*

Să pornim la drum.

Partea 1

Transformarea căsniciei voastre începe cu *voi*

Gloria unei femei evlavioase

Înțelege cine ești în Cristos

Am răs zgomotos când am dat cu ochii de un titlu. În timp ce așteptam la rând într-un magazin alimentar, am citit pe coperta unei reviste de succes pentru femei un titlu care mi s-a părut atât de interesant încât mi l-am notat imediat: „De ce atâtea femei inteligente și bune îi suportă pe bărbații cinici și îngrozitori?“

Știți de ce am răs? Nici măcar nu-mi pot *imagina* ca pe coperta unei reviste importante care se adresează bărbaților — să zicem *GQ* sau *Esquire* — ar putea fi publicat un articol cu titlul: „De ce atâția bărbați onorabili și decenti suportă femei pretențioase și manipuloare?“ Nu se va întâmpla niciodată așa ceva. Nici nu veți vedea cărți intitulate: *Bărbați care iubesc prea mult* sau *Cele care-i urăsc pe bărbați și bărbații care le iubesc*.

Există un motiv bine întemeiat pentru aceasta. Din punct de vedere istoric, neurologic, social și chiar și biblic, eu cred că se poate susține

faptul că femeile au tendința de a investi mai abundent în relațiile și în căsniciile lor decât bărbații. O prietenă, dr. Melody Rhode, psiholog și terapeut pe probleme de căsnicie și de familie obișnuiește să spună: „Femeile sunt înclinate spre soții lor; pur și simplu așa suntem.“ Această realitate își trage rădăcinile din prima familie.

În Geneza, 3, după căderea în păcat, Dumnezeu îi spune Evei: „dorințele tale se vor ține după bărbatul tău“ (versetul 16). Keil și Delitzsch, respectați comentatori ai Vechiului Testament, sunt de părere că acest text ebraic evocă „o dorință aproape bolnăvicioasă“.¹ Cuvântul provine dintr-o rădăcină care are conotația de „dorință aprigă, violentă“.

Unele femei manifestă acest tip de dorință mai mult decât altele. Am ascultat recent o emisiune în care o femeie a povestit despre soțul ei care timp de patru ani a avut o aventură secretă. El s-a purtat cu cruzime cu soția lui din mai multe puncte de vedere. De exemplu, i-a prezentat-o pe amanta lui și a adus-o acasă la ei când ea lipsea. De fapt, și-a dus amanta în dormitorul lor. Aventura s-a încheiat odată cu moartea amantei.

Dar știți ce m-a surprins cel mai mult la acest apel telefonic? Soția a părut mai îngrijorată de pierderea acestui bărbat josnic, decât să trăiască o viață fără el! Cu toate că el a disprețuit-o în toate modurile posibile, a călcat în picioare intimitatea lor conjugală, a pângărit patul lor conjugal, ea se teme mai mult de faptul că se va trezi într-o dimineață fără el, decât că-l va găsi lângă ea. Mai mult, era curioasă să afle mai multe detalii despre amanta lui! Cum arăta ea? Ce fel de personalitate avea? Ce a văzut soțul ei la ea?

Faceți o comparație între această situație și un articol apărut recent în revista *Sports Illustrated* bazat pe întrebări și răspunsuri, când mai multor sportivi li s-a pus întrebarea dacă ar fi de acord să accepte o „miresă dezertoare“, care i-ar părăsi chiar în fața altarului și i-ar pune astfel într-o situație jenantă față de rude și de prieteni. Niciun un singur sportiv nu a răspuns afirmativ. Răspunsul unuia dintre ei a fost atât de vehement încât nici nu poate fi redactat pe paginile acestei cărți.

De ce există această discrepanță? În unele cazuri este adevărat că femeile sunt mai mature din punct de vedere spiritual și emoțional, fiind dispuse să ierte de dragul familiei și a altor considerații cu aplicații mai largi. Dar în alte cazuri ele nu sunt chiar atât de nobile. Unele femei nu reușesc niciodată să-și învingă tendința de a se defini după cât de mult

sunt plăcute, sau acceptate, de către bărbați. Din nefericire, unii bărbați par a avea un radar spiritual ultrasensibil care detectează imediat astfel de femei. Ei le intuiesc nevoile spirituale și le vor exploata spre propriul lor interes.

Însă, datorită lucrării lui Cristos și a puterii transformatoare a Duhului Sfânt, femeile creștine pot fi eliberate de această dependență psihologică și distructivă. Ascultați traducerea lui Eugene Peterson în Biblia *The Message* a pasajului din 1 Corinteni, 7: „Nu doriți să vă aflați în alt loc sau cu altcineva. Ceea ce sunteți acum reprezintă locul lui Dumnezeu pentru voi. Trăiți, ascultați, iubiți și credeți acolo unde vă aflați. Dumnezeu, nu statutul vostru civil, definește viața voastră“ (v. 17).

Ați înțeles ultima propoziție? *Dumnezeu, nu statutul vostru civil, definește viața voastră.*

Este adevărat și în ceea ce vă privește? Cu cât este mai adevărat, cu atât veți avea mai mult succes în influențarea bărbaților voștri, pentru că femeile slabe își pierd de obicei influența.

Să privim situația dintr-o perspectivă practică: vă pasă prea mult ce crede despre voi o persoană pe care o respectați foarte puțin? Probabil că nu. Deci, cum vă va influența o astfel de persoană? Dacă părerea ei nu contează, chiar dacă vă va vorbi cu claritate, cu onestitate și în mod practic, tot nu veți asculta. La fel este și cu soțul vostru: cu toate că nu vă respectă, totuși prin latura păcătoasă ați considerat mai important ca să fiți acceptată de el decât să aveți o identitate de fiice ale lui Dumnezeu, și atunci cum îl veți putea influența în bine?

Acum să privim partea pozitivă a problemei. Dacă vi se adresează cineva pe care-l respectați mult, îl admirați și vă place să vă petreceți timpul împreună și dorește să vă împărtășească o problemă, nu veți acorda cuvintelor lui o atenție sporită? Cel puțin dacă are dreptate vă veți gândi dacă problema merită într-adevăr atenție și preocupare.

Cu certitudine că așa veți proceda.

Aceasta explică și de ce tipul de femeie care-l poate influența pe soțul ei este acela care, în același timp, îl impresionează. Am auzit un bărbat vorbind entuziast de simțul afacerilor pe care-l avea soția lui, iar pe un altul vorbind cu vădită plăcere despre inteligența soției lui. Al treilea bărbat nu se sătura să vorbească despre maturitatea spirituală a soției lui și de capacitatea ei de a înțelege Biblia. Un bărbat introvertit,

mai rezervat, a vorbit cu o vădită admirație despre abilitatea soției lui de a-și face prieteni, în timp ce altul a prezentat cu multe detalii ultimele realizări sportive ale soției sale.

Poate că încă nu ați sesizat, dar soților *le place* să se laude cu soțiile lor. Poate că nu vi se vor confesa, dar ei observă calitățile pe care le aveți și sunt mândri de ele. Dar mult mai importantă decât abilitatea în afaceri sau deprinderile sociale este viața voastră spirituală interioară. Aceasta vă va conferi respectul și forța necesare pentru a fi un agent al schimbărilor pozitive în căsnicia voastră. De asemenea, maturitatea voastră spirituală va aduce mari binecuvântări soțului vostru. Conform textului din 1 Timotei, 3:11, una dintre condițiile pe care trebuie să le îndeplinească bărbații pentru a ocupa o slujbă spirituală este să fie căsătoriți cu femei „cinstite“ („demne de respect“, NIV; n.tr.).

Primul pas spre influențarea soțului vostru este să deveniți o astfel de femeie: persoana unică creată de Dumnezeu, în toată gloria ei. Înțelegerea caracterului radical și eliberator al mesajului lui Isus despre femei vă va ajuta să deveniți o astfel de persoană. În secțiunea următoare doresc să le ajut pe acele femei care se autodefinesc pe baza căderii în păcat („sunt valoroasă pentru că bărbaților le place de mine“) să se definească numai pe baza relației cu Dumnezeu („sunt valoroasă pentru că sunt creată după chipul lui Dumnezeu, sunt iubită de Dumnezeu și primesc permanent putere de la Dumnezeu ca să am o influență pozitivă în această lume“).

Modelatorii lumii

Biblia afirmă valoarea femeilor într-un mod radical pentru perioada când a fost scrisă. Vechiul Testament a depășit tiparele culturale ale perioadei sale insistând asupra faptului că femeile oglindesc caracterul propriu și imaginea lui Dumnezeu, la fel ca și omologii lor, bărbații: „Dumnezeu l-a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu; parte bărbătească și parte femeiască i-a făcut“ (Geneza, 1:27). Încă de la început învățăm că femeile și bărbații *împreună* oglindesc chipul lui Dumnezeu. Bărbații, prin ei înșiși, nu pot îndeplini această sarcină; pentru că Dumnezeu este deasupra sexelor, numai bărbații (sau numai femeile) nu pot reprezenta în mod adecvat caracterul și chipul Său.

Deși apostolul Pavel acordă o anumită semnificație faptului că întâi a fost creat bărbatul, dacă analizați creația, veți vedea că femeia este punctul ei culminant! Când totul devine din ce în ce mai complex și mai sofisticat își face apariția și femeia și numai după aceea Dumnezeu se odihnește.

La fel de grăitor este și faptul că porunca de a acționa în această lume, de a o modela și chiar de a o conduce este dată atât femeilor cât și bărbaților: „Dumnezeu *i-a* [pe bărbat și pe femeie] binecuvântat și Dumnezeu *le-a* zis: «Creșteți, înmulțiți-vă, umpleți pământul și supuneți-l; și stăpâniți peste peștii mării, peste păsările cerului și peste orice viețuitoare care se mișcă pe pământ»“ (Geneza, 1:28; sublinierile îmi aparțin).

Femeilor nu li se spune să stea pasive pe margine și să-i încurajeze pe bărbații lor în timp ce ei duc la îndeplinire acest mandat. Dimpotrivă, încă de la început femeile participă la îndeplinirea poruncii lui Dumnezeu dată oamenilor de a conduce, de a supune și de a controla pământul. Ei sunt coregenți.

Unii teologi din vechime au încercat într-o măsură oarecare să schimbe acest adevăr, susținând că Eva este vinovată de căderea în păcat, insinuând că femeile sunt mai slabe din punct de vedere spiritual, însă Biblia este mult mai corectă față de ele. Cu toate că recunoaște complicitatea Evei la căderea în păcat, anunță triumfătoare rolul răscum-părător al Evei pentru viitor. Relatarea din Geneza nu se încheie cu Eva (și Adam) mâncând din fructul interzis. Dumnezeu profețește că, deși șarpele „a câștigat“ această rundă, înfrângerea și anihilarea lui sunt sigure și vor veni *prin femeie*. Keil și Delitzsch sunt de părere că:

Deci, dacă promisiunea [capul șarpelui va fi zdrobit] își atinge punctul culminant în Cristos, faptul că victoria asupra șarpelui este promisă posterității femeii, nu bărbatului, capătă o semnificație mai profundă, astfel încât, dacă prin femeie șiretlicul Diavolului a adus păcatul și moartea în lume, tot prin femeie harul lui Dumnezeu Îl va dărui rasei umane căzute pe biruitorul păcatului, al morții și al Diavolului.²

Isus, prietenul femeilor

Acest punct de vedere pozitiv asupra femeilor continuă și în cărțile Noului Testament, prin includerea lor în genealogia lui Mesia (act ce contravine tradiției primului secol). Da, în arborele genealogic sunt cuprinși Avraam, David și Iosif, dar le găsim și pe Rahav, pe Rut și pe Maria și mai găsim chiar și o referință la Bat-Șeba. Cine s-ar fi așteptat la așa ceva din partea unei culturi patriarhale și misogine? A fost nevoie *atât* de bărbați *cât* și de femei pentru derularea evenimentelor care au dus la nașterea lui Mesia. Dumnezeu a ales femei cu personalități și poziții diferite, inclusiv femei cu o reputație îndoielnică, pentru a forma linia genealogică care a dus la nașterea Salvatorului.

La fel de semnificativ este faptul că Isus a venit în lume prin femeie. Niciun bărbat nu a avut vreo contribuție la conceperea sau la nașterea Domnului nostru. Dumnezeu a ales o femeie pentru a realiza minunea întrupării.

Deși ideea că bărbații trebuie să fie discreditați pentru ca femeile să poată fi apreciate este distructivă și inutilă, este uimitor de constatat cât de des bărbații care L-au înconjurat pe Isus nu au înțeles mesajele Sale la fel de bine cum le-au înțeles femeile. Unul dintre farisei L-a invitat pe Isus să ia cina în casa lui, timp în care a venit și o prostituată care a început să-i spele picioarele lui Isus cu lacrimile ei și să I le șteargă cu părul ei (Luca, 7:36-50). Acțiunea în sine l-a îngrozit pe fariseu, dar Isus i s-a adresat (parafrarez și adaug): „Pur și simplu nu înțelegi! Ea a înțeles cine sunt Eu, iar tu, cu toată învățătura ta, ai rămas orb față de identitatea și de gloria Mea.“

Pe lângă fariseul lipsit de pricepere, mai putem să-i adăugăm și pe ceilalți bărbați, ucenicii lui Isus care au demonstrat în mai multe ocazii că erau „tari de cap“. O dată o femeie a turnat un parfum scump pe capul lui Isus (Marcu, 14:3-9). Unii dintre ucenici au fost dezamăgiți: „Ce risipă!“, însă Isus S-a gândit: „În fine, cineva înțelege cine sunt Eu cu adevărat.“ Mai mult, Isus a afirmat că ceea ce a făcut ea va fi amintit ori de câte ori se va vesti evanghelia. Nici măcar o persoană dintr-o sută nu este capabilă să înșire numele celor doisprezece ucenici, dar aproape toți știu despre această femeie curajoasă.

Isus a dat un statut femeilor și prin învățătura Lui. În Marcu, 10:11, Isus Și-a uimit ucenicii spunându-le: „Oricine își lasă nevasta, și ia pe

alta de nevastă, preacurvește față de ea.“ De ce cuvintele Sale au produs atâta uimire? Deoarece, conform legii rabinice, un bărbat putea comite adulter, culcându-se cu soția unui alt *bărbat*, iar o soție putea comite adulter împotriva *soțului ei* culcându-se cu un alt bărbat. Dar niciunde în legea rabinică nu era stipulat adulterul unui bărbat față de soția lui.³ Conform unui comentator al Bibliei, Isus „Și-a exprimat reacția față de respectul scăzut de sine al femeilor atât de răspândit chiar și în iudaism... Lărgirea acestui concept al adulterului a avut efectul ridicării statutului soției la aceeași demnitate cu a soților.“⁴ Isus le-a spus acestor bărbați din primul secol: „Soția voastră are o valoare egală înaintea lui Dumnezeu. La fel puteți păcătui voi față de ele, cum pot ele păcătui față de voi.“

Să privim la scena morții lui Isus. În timp ce un bărbat, ucenicul Domnului nostru L-a trădat și alți zece stăteau ascunși în spatele ușilor zăvorâte, câteva femei foarte curajoase (și un singur ucenic bărbat) au îndrăznit să privească ultimele clipe ale lui Isus de pe pământ. Marcu s-a străduit să prezinte cât mai elocvent scena de la piciorul crucii: „Acolo erau și niște femei, care priveau de departe. Printre ele erau Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacov cel mic și a lui Iose, și Salome, cari, pe când era El în Galilea, mergeau după El și-I slujeau; și *multe alte femei, care se suiseră împreună cu El în Ierusalim*“ (Marcu, 15:40-41; sublinierile îmi aparțin). În cele mai cumplite momente ale vieții lui Isus, El a fost asistat de către mai multe femei și de un singur bărbat. Cititorii moderni vor citi pasajul fără să acorde prea multă importanță acestui fapt, dar în istoria Bisericii Primare această relatare a relevat un adevăr uluitor și o provocare pentru toate concepțiile false despre superioritatea masculină.

Dar probabil cea mai îndrăzneată afirmație a fost făcută după moartea și învierea lui Isus. Conform vechii legi fariseice, mărturia unei femei nu era admisă la nicio curte de justiție, ele nefiind considerate demne de încredere. Numai bărbații puteau depune mărturie. Deci, atunci când Isus a înviat din morți — evenimentul cel mai plin de importanță din toată istoria — cine a fost prezent pentru a depune mărturie? Femeile! Isus a ales într-un mod evident femeile, a căror mărturie nu putea fi depusă la curțile de justiție de pe vremea Lui, pentru a proclama învierea Sa glorioasă.

Această recunoaștere a valorii femeilor în toate aspectele — în afirmații teologice, în relatări istorice și în învățături practice — ar trebui cu adevărat să ne uimească, dată fiind cultura dominată de bărbați în care a fost scrisă Biblia. Cu mii de ani înainte de apariția cuvântul *feminism*, Dumnezeu a luat în mod repetat apărarea femeilor, oferindu-le un loc proeminent în cel mai important eveniment dintre toate.

Să permitem cuvintelor Bibliei să îndeparteze toate noțiunile culturale eronate despre concepția lui Dumnezeu în ceea ce le privește pe femei. Biblia prezintă femeia ca pe o purtătoare puternică a chipului Lui, capabilă să se împotrivescă lumii întregi și să influențeze cu multă forță bărbații și societatea (exemplul Deborei din Biblie și a Teresei de Avila din istorie) atunci când trăiește acel mod de viață pentru care a fost creată de Dumnezeu. În ciuda mesajelor negative pe care probabil le-ați recepționat din partea familiei, a bisericii sau a societății, trebuie să:

- înțelegeți că beneficiați de gloria de a fi fost creată după chipul lui Dumnezeu;
- experimentați puterea pe care o primiți de la Duhul Sfânt;
- vă găsiți refugiul în valoarea și scopurile voastre de fiice ale lui Dumnezeu.

Prin această vitalitate spirituală interioară puteți avea influență asupra lumii, inclusiv asupra soților voștri. *Dumnezeu, nu statutul civil sau starea căsniciei voastre, vă definește viața.*

Poate că ați crezut că principiul biblic al supunerii vă condamnă la un statut secundar, că trebuie să fiți preșul pe care calcă soțul vostru și că trebuie să-i permiteți să vă facă orice dorește fără ca măcar să vă ridicați vocea, limitându-vă la o rugăciune tăcută, ascunsă undeva într-un colț. O astfel de concepție demodată provine din societate, nu din Biblie.

Să nu credeți că promovez scopurile mișcării feministe radicale! De fapt, eu cred că este important să afirmăm diferențele rolurilor sexuale (vom mai aborda acest subiect). Bărbații și femeile *nu sunt* la fel, dar *sunt* egali în ochii lui Dumnezeu și există o glorie unică atribuită ambelor sexe.

Eu cred că aveți datoria față de Dumnezeul care v-a creat — și față de voi înșivă, față de bărbații cu care v-ați căsătorit și față de copiii cărora

le-ați dat naștere — să deveniți așa cum ați fost create, femei în toată gloria, puterea și înțelepciunea.

Când căsnicia devine idolatrie

În timp ce unele femei se definesc pe ele însele bazându-se pe părerea unui bărbat (sau a bărbaților în general) despre ele și a acceptării lui, ca și femeii *creștine* aveți posibilitatea să vă definiți pe voi înșivă raportându-vă la Creatorul vostru — nu sfidându-vă soții, ci contribuind la căsnicia voastră într-un mod care va duce la binecuvântarea soțiilor voștri. Este modul în care se manifestă gloria de a fi o femeie evlavioasă.

Să aplicăm câteva principii teologice simple. Cine spune Biblia că este refugiul vostru: Dumnezeu sau soțul? Deuteronomul, 33:27 ne oferă răspunsul: „Dumnezeul cel veșnic este un loc de adăpost și sub brațele Lui cele veșnice este un loc de scăpare.“

Care este speranța voastră? Că soțul va continua să fie plin de afecțiune? Versetul din 1 Petru, 1:21, spune: „credința și nădejdea voastră să fie în Dumnezeu.“

Unde vă găsiți siguranța? În abilitatea soțului de a asigura existența familiei și în angajamentul lui de a rămâne fidel căsătoriei? Filipeni, 4:19, răspunde: „Dumnezeul meu să îngrijească de toate trebuințele voastre, după bogăția Sa, în slavă, în Isus Cristos.“

Unde veți găsi acceptarea supremă care nu se va diminua niciodată și nu se va disipa în niciuna din zilele vieții voastre? „Cum se bucură mirele de mireasa lui, afirmă Isaia, 62:5, așa se va bucura Dumnezeuul tău de tine.“

Dacă încercați să vă găsiți refugiul primordial în soț, dacă el reprezintă centrul speranțelor voastre și dacă siguranța voastră depinde de aprobarea lui, atunci veți accepta aproape orice pentru a-i câștiga afinitatea — și astfel veți dăruia unui bărbat ceea ce, de drept, Îi aparține numai lui Dumnezeu.

Aceasta înseamnă că ați transformat căsnicia într-un idol pe care-l venerați. Procedând astfel, veți pierde atât voi, cât și soții voștri. Nu puteți iubi un idol pe termen lung. Pur și simplu este imposibil. Puteți să vă închinați înaintea lui o vreme, dar în cele din urmă limitările idolilor vor deveni evidente și veți deveni plină de amărăciune și de resentimente. La fel de sigur ca faptul că o bucată de lemn nu are cum să rostească

cuvinte pline de înțelepciune, tot așa nici un om nu vă poate iubi așa cum Dumnezeu v-a creat să fiți iubite. Ce se întâmplă când un idol vă dezamăgește? Astfel de experiențe sunt cele care au dat naștere clișeului: „Iadul nu este atât de furios cât este o femeie disprețuită.“

În plus, cum veți găsi curajul să înfrunțați pe cineva a cărui acceptare vă determină sentimentul de bunăstare și fără de care credeți că nu puteți exista? Cum vă veți asuma riscul să spuneți ceea ce trebuie spus dacă credeți că viitorul vostru depinde de favoarea pe care v-o arată soțul?

Viitorul vostru depinde de Dumnezeu, nu de bărbatul căzut în păcat. Siguranța voastră este providența plină de grijă a lui Dumnezeu, nu salariul soțului. Acceptarea voastră ca persoană devine sigură atunci când Dumnezeu vă adoptă, nu atunci când soțul vă cere mâna. Dacă doriți cu adevărat să-l iubiți, să-l stimulați și să-l influențați pe soțul vostru, primul pas trebuie să fie conectarea — care trebuie menținută — cu Dumnezeu. Găsiți-vă refugiul, siguranța, liniștea, forța și speranța în El.

Acest mod de a gândi nu este nici academic, nici teoretic. Datele statistice arată că cele mai multe femei când mor sunt deja văduve. Femeile, în general, sunt mai longevive decât bărbații. Pentru că cele mai multe femei se căsătoresc cu bărbați de aceeași vârstă, sau mai în vârstă decât ele, calculele nu sunt greu de făcut. *Dacă veți muri înainte de partenerul vostru de viață, faceți parte dintr-o minoritate.* Mai devreme sau mai târziu, veți trăi fără a-i avea pe soții voștri prin preajmă.

De aici se poate deduce că va veni probabil ziua când veți avea nevoie de putere, de curaj și de un caracter puternic așa ca niciodată înainte. Veți fi nevoite să vă descurcați singure. Deci, de ce să nu vă dezvoltați aceste calități *acum*, când soțul vostru este în viață și nu sunteți copleșite de tristețe? De ce să nu binecuvântați această lume prin exemplul unei femei a cărei ființă și existență sunt definite de Dumnezeu, care trăiește o viață în care-L onorează pe Dumnezeu, cu douăzeci sau treizeci de ani înainte ca văduvia să vă forțeze să faceți așa?

Înainte de a aborda aspectele practice ale influențării unui bărbat, vă încurajez să vă reevaluați și să vă afirmați poziția biblică de femeie. De cele mai multe ori aceasta duce la un proces — poate va trebui să vă rugați pe baza versetelor biblice din acest capitol până când ele vor deveni reale și în ceea ce vă privește. Dar *nu trebuie* să acceptați nicio identitate

inferioară celei oferite de Biblie. Înainte de a putea participa la cros, trebuie să vă antrenați. Înainte de a putea influența pe cineva, trebuie să deveniți puternice din punct de vedere spiritual pentru a putea rezista „fixității funcționale“ a soților voștri.

Vom discuta despre aceasta și despre multe altele, în capitolul următor.

Puterea unei femei evlavioase

Cum să deveniți suficient de puternice
ca să înfrunțați „fixitatea funcțională“ a soțului

Dr. Melody Rhode face uz adesea de o expresie psihoneurologică pentru a descrie împotrivirea unui bărbat față de schimbare: *fixitate funcțională*. În mod obișnuit bărbații nu se schimbă și cu atât mai puțin atunci când modul de a proceda dinainte a dat rezultate. Când o femeie îi permite soțului să o trateze cu lipsă de respect, el nu are nicio motivație să se schimbe, deci este puțin probabil că se va schimba vreodată.

Melody a spus: „Femeilor rănite care îmi solicită ajutorul pentru a suporta tratamentul disprețuitor și degradant al soților lor le pun o întrebare simplă: «De ce te tratează soțul tău atât de josnic?» Răspunsul este: *pentru că poate*.“ Nu doresc în niciun caz să învinovățesc o femeie pentru abuzurile la care este supusă, dar vreau să dezvolt un model care poate duce la un viitor diferit.

Melody a continuat: „Dacă modul său de comportament dă rezultate, de ce să se schimbe? El are nevoie de motive care să-l constrângă la schimbare și ele trebuie să fie mai mari decât nefericirea sau necazurile rezultate din situația respectivă.“

Cred că un bărbat care se teme de Dumnezeu ar trebui să fie determinat să se schimbe numai pe baza înțelegerii faptului că acțiunile lui o rănesc pe soția lui. Însă trebuie să fii realist. Unele dintre voi s-ar putea să fiți căsătorite cu un bărbat căruia nu-i pasă prea mult dacă modul lui de a acționa vă provoacă sau nu răni, atât timp cât obține ceea ce dorește. În astfel de cazuri, a-i permite să continue acest tipar de comportament, timp în care voi vă plângeți de el, nu va duce la nicio schimbare. Nu durerea *voastră* va fi motivația lui pentru a se schimba, ci durerea *lui*. Trebuie să doriți crearea unui cadru în care status quo-ul să fie mai dureros decât experimentarea unei schimbări pozitive.

Este capcana în care am văzut că multe dintre soții cad: o femeie continuă în mod constant să se plângă soțului ei, spunând că el face (sau nu face) ceva care îi produce suferință. Chiar și după nenumărate conversații purtate pe acest subiect el nu arată că ar vrea să se schimbe sau se schimbă pentru câteva zile și apoi se întoarce la vechile năravuri și din nou soția lui începe să se plângă. Însă, nicio schimbare de durată. Soția începe să citească o carte sau participă la un seminar și ia decizia de a găsi un mod mai bun de comunicare cu soțul ei, dar nici în acest caz schimbările nu sunt permanente. Eroarea ei provine din asumarea faptului că nu reușește să-l facă să înțeleagă. Sau, poate că ea reușește să-l facă să *înțeleagă* și el devine conștient de suferințele ei, dar motivația schimbării lui nu constă în suferința *ei*. Dacă el agreează căsnicia așa cum este ea, va suporta ocazionalele discuții dezagreabile.

În astfel de situații, soții trebuie să se evalueze în mod serios. A existat un moment în căsnicie când „Jenny“ și-a dat seama, bazată pe istoria sănătoasă a părinților ei și pe cea a soțului ei, că ea și „Mike“ ar putea rămâne căsătoriți timp de șaiszeci de ani. Pe atunci Jenny era căsătorită de numai cincisprezece ani, deci, ar fi existat posibilitatea să mai fie căsătorită încă patruzeci și cinci de ani, situație pe care Jenny nu era sigură că o va mai putea tolera.

„Nu există niciun scenariu în viața mea în care să-mi doresc să divorțez“, mi-a spus Jenny. La sfârșitul vieții mele, speranța mea fierbinte

și determinarea mea este să fiu, fără nicio rezervă, soția unui singur bărbat. Dar, de asemenea, știu destul pentru a nu-mi supraestima răbdarea. Pot suporta diverse dezamăgiri din când în când, dar sunt oare dispusă să trăiesc așa pentru următorii patruzeci și cinci de ani?“

„În acel moment am simțit că trebuie să fiu mai onestă în legătură cu unele frământări și să fiu mai decisă în privința unor schimbări. Un timp am fost neliniștită și am încetat să mă prefac că totul decurge normal, dar merita oare să trec prin această etapă tulbure și neliniștită pentru a schimba cursul căsniciei noastre pentru următorii patruzeci și cinci de ani? Desigur că da!“

Fără cicăleli și fără pedepse meschine (refuzul relațiilor sexuale, tăcerea, un spirit critic și așa mai departe), cu blândețe dar și cu fermitate, Jenny l-a făcut pe soțul ei să înțeleagă că, atât timp cât va continua să aibă un comportament neadecvat, căsnicia lor va avea de suferit în moduri specifice, moduri care-i vor produce și *lui* suferință. Atunci când Mike a simțit efectele negative a început să-și scuture fixitatea lui funcțională îndeajuns ca să-și schimbe comportamentul.

Cred că Jenny ne învață o lecție importantă: evitați să vă supraestimați disponibilitatea de a trăi suportând răni dureroase sau rămânând cu nevoi mari neîmplinite. Nu pretindeți că Satan nu va exploata aceste situații sau că nu veți fi ispitite de un alt bărbat care din întâmplare va fi disponibil și puternic chiar în momentul în care soțul vostru va da dovadă de slăbiciune. Dacă nu aveți în plan să includeți în viața voastră divorțul, la fel ca și Jenny, trebuie să vă acceptați cu toată sinceritatea slăbiciunile și să fiți dispuse să creați un climat în care partenerii voștri să aibă o motivație de a se schimba pe baza propriilor lor suferințe. Este o acțiune curajoasă și sănătoasă față de partenerul vostru, cu scopul menținerii și consolidării căsniciei voastre și un act de devotament, nu de rebeliune.

Toate acestea necesită o aplicație specifică pe baza personalității soțului vostru, deci nu vă voi prezenta „cinci pași pentru depășirea fixității funcționale“, dar veți găsi multe idei și sugestii în timp ce vom aborda diverse subiecte din carte. Ajunși în acest punct, este suficient să spunem că simpla comunicare despre rănilor și suferințe voastre nu va duce la rezolvarea problemei, ci, mai probabil, veți ajunge să vă confrunțați

cu un caz de fixitate funcțională și va trebui să fiți puternice pentru a înfrunta situația.

Unele femei cad în capcana evitării unei discuții cu soții lor de teama că îi pot pierde; ele nu vor să „zdruncine barca“, chiar dacă barca se îndreaptă spre o cascadă. Dar această acceptare pasivă va face *mai* probabilă îndepărtarea bărbatului; el nu-și va respecta soția pentru că-i suportă comportamentul greșit și această atitudine nu va face decât să consolideze purtarea lui lipsită de respect. Trist este faptul că multe femei cred că furia soților este marele dușman al siguranței lor, dar, în realitate, slăbiciunea și plictiseala relațională rezultată reprezintă o amenințare mult mai gravă.

Dacă puteți rămâne tari și sigure pe baza identității voastre din relația cu Cristos, arătând clar cum trebuie și cum nu trebuie să fiți tratate, veți fi uimite să vedeți cum respectul pe care-l manifestați față de voi înșivă se va transmite și soților voștri.

Lucrurile trebuie să se schimbe

Dacă doriți să pătrundeți în lumea și în modul de gândire al bărbaților, vă pot da o informație din interior: aveți mai multă influență asupra soților voștri decât vă dați seama. Dacă sunteți o femeie căreia i se arată respect, ultimul lucru pe care-l dorește soțul vostru este acela de a vă pierde. Dacă este convins că vă poate avea și pe voi și comportamentul lui aberant, atunci le va avea pe ambele. Dar în ziua când va vedea că nu mai închideți ochii la faptele lui, când începe să-l macine gândul că vă poate pierde dacă va continua să meargă pe aceeași cale, fixitatea lui funcțională va fi zdruncinată din temelie și atunci va lua în considerare efectuarea unor schimbări.

Reacțiile și părerile voastre au mare importanță — mai mare decât vă dați seama. Într-un capitol ulterior vom discuta despre cât de *disperați* sunt bărbații să fie prețuiți de soțiile lor. Când o femeie își face curaj și spune: „Comportamentul tău va afecta relația noastră și părerea mea despre tine“, cei mai mulți bărbați vor începe să asculte cu atenție. Pe paginile acestei cărți veți remarca că acele soții care au reușit să-i determine pe soții lor să devină mai sfinți au ajuns la un punct în care au decis că lucrurile nu mai pot continua și nu nici nu vor rămâne la fel. Ele au încetat să mai „participe la joc“, spunându-le soților lor că sunt hotărâte

să rămână puternice în Domnul. După cum am spus mai devreme, prea multe femei au renunțat la puterea de a-și influența soții de teama că vor fi părăsite. „Dacă îi spun: «Gata. Destul», mă va părăsi. Atunci ce voi face?”

Gândiți-vă numai: ce s-ar întâmpla dacă el va rămâne și va crește în Domnul datorită acestei decizii?

A schimbat *ceva* în trecut sentimentul vostru față de comportarea lui? Dacă nu, de ce să schimbe ceva în viitor? Grija și puterea lui Dumnezeu vă vor ajuta să înfrunțați consecințele ascultării de El. Dumnezeu nu vă va părăsi, orice s-ar întâmpla. Dumnezeu, nu statutul vostru civil, vă definește viața.

Acceptați din toată inima libertatea și gloria de a fi o femeie puternică și vie pentru Dumnezeu! Dumnezeu v-a dăruit puterea de a vă influența soții. Dar chiar și în cazul în care soții voștri vă părăsesc, Dumnezeu vă va dărui harul și puterea de a rezista. După ce veți înțelege pe deplin care este poziția voastră înaintea lui Dumnezeu, nu veți mai fi obligate să trăiți la mila bărbaților voștri, care vă pot accepta sau nu. Înțelegeți ce mare putere aveți și folosiți acel faimos „mister” feminin (Efeseni, 5:31-33).

Dr. Melody Rhode consideră că amenințarea cu care se confruntă un bărbat de a-și pierde soția este probabil motivația cea mai puternică pentru un soț. Desigur, trebuie să analizăm acest aspect în contextul unei căsnicii dedicate legământului sacru al căsătoriei și angajamentului reciproc. Biblia este foarte specifică și restrictivă în privința motivelor întemeiate pentru divorț. Nemulțumirea, aparenta incompatibilitate și neplăcerile mărunte care se ivesc în viața de familie *nu* sunt considerate motive de divorț. Melody specifică: „puterea unei femei trebuie supusă lui Dumnezeu și folosită în scopurile Lui, nu ale noastre.”

De asemenea, ea subliniază faptul că cele mai multe femei, din cauza culturii în care trăim, nu realizează puterea pe care o au de a-și putea influența soții. „Ele se simt neputincioase din cauza sexului lor, remarcă ea, și rezultatul este reprimarea furiei, frustrarea și chiar disperarea.” Ca fratele vostru în Cristos, vă încurajez să fiți îndrăznețe, curajoase și puternice. Folosiți-vă influența naturală și spirituală foarte reală și rolul pe care vi l-a desemnat Dumnezeu pentru a-l influența pe bărbatul din viața voastră.

Fiți îndrăznețe

Primul lucru spus atâtor de multe femei din Biblie a fost să nu se mai teamă și să devină îndrăznețe. Când Agar a fost abandonată de soțul ei și trimisă în exil, ceea ce ar fi dus la înfometarea și în cele din urmă la moartea ei și a fiului ei, îngerul lui Dumnezeu a încurajat-o prin cuvintele: „Nu te teme“ (Geneza, 21:17). Când femeile care I-au fost atât de credincioase lui Isus, copleșite de tristețe s-au întreat ce s-a întâmplat cu trupul prețios al lui Isus, un înger le-a îndemnat: „Nu vă temeți“ (Matei, 28:5).

Îmi dau seama că sfaturile mele ar putea părea îndemnuri spre acțiuni riscante, însă calea „sigură“ este uneori o cale care duce în mod lent spre distrugere. Unul dintre filozofii mei creștini preferați, Elton Trueblood a constatat:

Adevărul este că persoana care nu se cațără niciodată pe ramura unui copac, nu va întâmpina riscul ca ramura să-i fie tăiată cât timp se află pe ea, dar nici nu va culege fructele cele mai gustoase. Cele mai gustoase fructe pe care le poate oferi viața umană sunt cele la care pot ajunge numai cei care abordează viața cu îndrăzneală... fără o preocupare excesivă față de posibilele eșecuri și pericole personale. Viața bună este întotdeauna alegerea jucătorului și este obținută de cei care aleg decis o parte sau alta. Neutralitatea este rareori o virtute.¹

Frica naște paralizie și uneori inactivitatea este dușmanul nostru cel mai de temut. Căsniciile mor încet în urma mai multor ani de apatie. Am văzut multe relații ofilindu-se din cauza unor tipare comportamentale nesănătoase pe care unul sau ambii parteneri au refuzat să și le confrunte. Lucrul cel mai dăunător pe care-l poți face într-o relație nesănătoasă este *să nu faci nimic*. Președintele executiv al FedEx, Frederick Smith, a observat: „Foarte mulți cred că lipsa de activitate este calea cu cele mai puține riscuri. Uneori acțiunea este însă calea cea mai sigură. A nu face nimic este extrem de periculos. Înainte de atacul de la Pearl Harbor, avioanele erau așezate în mijlocul aeroportului, plecând de la convingerea că sabotorii reprezentau pericolul cel mai mare, nu un atac aerian. Înfrângerea a fost cauzată în primul rând de prudența excesivă, nu de curajul atacatorilor.“²

Dacă întotdeauna ați ales calea cea mai sigură în căsnicia voastră, veți ajunge la probleme și la o rutină plictisitoare. Eu cred că ceea ce vă va insufla curajul și îndrăzneala de a aborda aspectele care trebuie schimbate este, în primul rând, să înțelegeți cine sunteți în Cristos. Apoi, în al doilea rând, să-I permiteți lui Dumnezeu să vă definească viața, nu statutului civil. Înarmate cu această acceptare, siguranță și putere, veți deveni forțe influente în slujba binelui. Puteți cere atunci puterea cuvintelor lui Moise din Deuteronomul, 31:8: „Domnul însuși va merge înaintea ta, El însuși va fi cu tine, nu te va părăsi și nu te va lăsa; nu te teme, și nu te înspăimânta!“

Frica și descurajarea duc la stagnare și la dezamăgiri repetate în căsnicie. Dacă ați avut parte din plin de toate acestea, de ce să nu încercați calea lui Dumnezeu a curajului și a îndrăzelii?

Speranța nu este o strategie

Unul dintre obiectivele mele în aceste pagini de început a fost să trezesc în voi sentimentul capacității, care este prea puțin exprimat de femeile creștine. Cultura noastră în general, chiar și cea creștină, subliniază pasivitatea, o atitudine care este opusă caracterului pe care dorește Dumnezeu să-l avem.

Permiteți-mi să fiu direct: *speranța nu este o strategie*. „A dori“ ca soțul vostru să se schimbe, „a dori“ ca să fie diferită căsnicia voastră nu va duce la niciun rezultat. Problema este că unii creștini spiritualizează dorința, numindu-o „rugăciune“. Vă rog să mă înțelegeți, nu sunt împotriva rugăciunii, ci doar mă opun unei *concepții greșite* despre rugăciune, și anume ideii că este suficient să ne exprimăm neplăcerile și apoi să ne așteptăm ca lumea și relațiile noastre să fie transformate. Adevărata rugăciune biblică înseamnă mult mai mult de atât. Ea implică primirea unor ordine și urmarea lor prin *acțiune*.

O căsnicie bună nu se întâmplă accidental și nici nu este menținută accidental. Nu am scris nicio carte accidental și nicio afacere nu se poate dezvolta accidental. Aceste acțiuni au nevoie de decizii deliberate și de multă perseverență. Când începeți să acționați în loc să fiți mulțumite doar cu dorința, când luați inițiativa în loc să vă plângeți de milă, deveniți o femeie activă care se oglindește tot mai mult în Dumnezeu care este activ și care v-a creat.

Dumnezeu activ, femeie activă

Geneza, capitolul 1, ne furnizează primele informații despre Dumnezeu. Pentru început Dumnezeu dorește să aflăm că El este un Dumnezeu extraordinar de *activ*. În Geneza, 1, există *treizeci și opt* de verbe active care se referă la Dumnezeu: El face, El vorbește, El desparte, El cheamă, El binecuvântează, El dă și multe altele, toate acestea într-un *singur* capitol.

Apoi, și aceasta este cheia, El le spune femeii și bărbatului *să facă la fel*. „Dumnezeu i-a binecuvântat și Dumnezeu le-a zis: «Creșteți, înmulțiți-vă, umpleți pământul și supuneți-l; și stăpâniți peste peștii mării, peste păsările cerului și peste orice viețuitoare care se mișcă pe pământ»“ (Geneza, 1:28).

Dumnezeu v-a creat pe voi, femeile, să conduceți în această lume, să supuneți pământul și să acționați conform chipului Său. Păcatul începe cu lenea, apatia, disperarea și tristețea. Oamenii renunță la căsniciile lor, la rugăciune, la bisericile lor, la copiii lor și, până la urmă, la ei înșiși. Ei spun: „Nu are rost“ și stau îmbufnați în loc să-și asume truda de a-și reface căsnicia — pentru simplu fapt că prima (sau a zecea) încercare a dat greș.

Par a fi cuvinte aspre, dar cititorii cărților mele anterioare știu că nu mă dau înapoi ca să le rostesc. *Căsnicia este așa cum ți-o faci*. Relația pe care o aveți este rezultatul direct al investiției făcute în ea și, în multe cazuri, o căsnicie nu se ridică mai sus decât nivelul curajului vostru. Intensitatea inițială a dragostei este necâștigată; pare că vine peste noi de undeva de sus. Dar căsnicia trebuie construită piatră cu piatră. Trebuie să luăm decizii deliberate. Trebuie să fim activi pentru a ne înfrunta slăbiciunile pe care le vedem la noi înșine și unul în celălalt.

Un test rapid

Înainte de a trece la capitolul următor, vă rog să faceți un test rapid. Pe o scală de la 1 la 10, cât de puternică vă credeți? Răspunsul „1“ definește o femeie temătoare care îi lasă pe ceilalți să facă ce vor cu ea și care nu spune niciodată ce gândește și nu ia apărarea nimănui, nici a ei, nici a altora. Nota cinci o reprezintă pe femeia care este dispusă ocazional să

ia apărarea altora, dar nu a ei. Zece îi este atribuit femeii care are curajul să adopte poziția indicată de Dumnezeu și care devine un agent al schimbării din casa, biserica și lumea ei.

A doua întrebare este: cum poate folosi Dumnezeu una dintre problemele actuale din căsnicia voastră pentru a vă ajuta să treceți de la un „3“ la un „5“ sau de la „7“ la un „9“?

Testul se încheie printr-o întrebare la care se răspunde prin da sau nu: îi veți permite lui Dumnezeu să vă facă mai puternice ca să abordați cu mai mult curaj aspectele dificile din căsnicia voastră și să perseverați pe drumul pe care El vi l-a trasat?

Convingerea mea fermă este că provocările actuale din căsniciile voastre pot fi instrumentele prin care Dumnezeu vă poate transforma în femeia puternică pe care v-a creat El să fiți.